

Yar

– GürhanGürses · 21 Şubat 2012

Son mektubum demişsin yâr
Demeseydin yâr...
Bu bir aşkın bitişine
Şahit olan yüreğin ya da
Ökseye yakalanmış bir kuşun
Çırpınışını andıran
Çaresiz feryadıdır.
Çaresize ne çare
Yüreğimde var yâre
Olmuşum bin pare
Ah le yâr yâr.
Son mektubum demişsin yâr
Demeseydin yâr.
İnsanlar ölüyor topluca
Kan selleri akıyor
Kalp yollarında
Okudukça evler yıkılıyor içimde
Beton bloklar arasında eziliyor
Tüm insani duygular.
Cankurtaranların seslerinin gelmediği noktadayım.
Merhametin olmadığı yerdeyim.
Şefkatin yok olduğu ildeyim.
Ah le yâr yâr.
Son mektubum demişsin,
Demeseydin yâr. Okudukça çığlık çığlığa insanlar koşuyor
Kafamın içinde.
Yüreğimde karanlıklar oluşuyor
Karanlıktan korkuyorum oysa.
Bir metropol oluyorum hiç yoktan
Işıkları sönmüş bir apartman oluyorum boktan,
Kornalar, gürültüler içinde kalıyorum toptan.
Yapayalnız çölde bir ağaç gibi kanıyorum ansızın.
Mezarlar alt üst oluyor birden
Ölüler ayaklanıyor.
Ve bir kadın doğum yapıyor acılar içinde

Kulaklarım sağır kesiliyor bir an
Dudađım lal.
Bu ne hal?
Son mektubum demişsin yâr
Demeseydin yâr.